

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1025

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Drugom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sutkinja Snježana Bagić, predsjednica Vijeća, te suci Mato Arlović, Slavica Banić, Mario Jelušić, Duška Šarin i Miroslav Šeparović, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenula Ana Ostojić iz Zagreba, koju zastupaju Mladen Sučević i Ivan Šipek, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Sučević i partneri u Zagrebu, na sjednici održanoj 25. veljače 2016. jednoglasno je donio

ODLUKU

I. Ustavna tužba se usvaja te se ukida presuda Prekršajnog suda u Splitu, Stalna služba u Kaštel Sućurcu broj: Pp P-3514/15 od 29. rujna 2015. u dijelu kojim se podnositeljici izriče zaštitna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom »B« kategorije u trajanju od četiri (4) mjeseca.

II. Predmet se u dijelu iz točke I. izreke ove odluke vraća Prekršajnom sudu u Splitu, Stalnoj službi u Kaštel Sućurcu, na ponovni postupak i odlučivanje.

III. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Ustavna tužba podnesena je protiv presude Prekršajnog suda u Splitu, Stalne službe u Kaštel Sućurcu broj: Pp P-3514/15 od 29. rujna 2015., kojom je podnositeljica proglašena krivom zbog počinjenja prekršajnog djela iz članka 57. stavka 4. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (»Narodne novine« broj 67/08., 74/11., 80/13., 92/14. i 64/15.; u daljnjem tekstu: ZSPC).

Za počinjeno prekršajno djelo, činjenično i pravno opisano u izreci iste presude, Prekršajni sud u Splitu, Stalna služba u Kaštel Sućurcu je podnositeljici osnovom iz članka 57. stavka 7., u vezi s člankom 293. stavkom 2. ZSPC-a izrekao novčanu kaznu u iznosu od 5.000,00 kuna i zaštitnu mjeru zabrane upravljanja motornim vozilom B kategorije u trajanju od četiri (4) mjeseca.

Podnositeljica smatra da su joj osporenim presudom Prekršajnog suda u Splitu, Stalne službe u Kaštel Sućurcu povrijeđena ustavna prava zajamčena člancima 14. stavkom 2., 18. stavkom 1., 19. stavkom 2., 26. i 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14).

1.1. Na temelju članka 67. stavka 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon), predložila je da Ustavni sud odgodi ovrhu osporene presude do donošenja odluke o ustavnoj tužbi.

2. Za potrebe ustavnosudskog postupka pribavljen je spis Prekršajnog suda u Splitu, Stalne službe u Kaštel Sućurcu broj: Pp P-3514/15.

II. ČINJENICE I OKOLNOSTI SLUČAJA

3. Uvidom u pribavljeni prekršajni spis, osporenu presudu i drugu dokumentaciju koja se u njemu nalazi, razvidno je da je Policijska uprava Splitsko-dalmatinska, Postaja prometne policije Split donijela obavezni prekršajni nalog protiv podnositeljice broj: 511-12-36-03-288/15 od 31. ožujka 2015, zbog prekršaja opisanog i pravno označenog u točki I. izreke osporene presude.

Navedenim nalogom podnositeljica je zbog počinjenog prekršaja iz članka 57. stavka 4. ZSPC-a, kažnjivog po članku 57. stavku 7., a u vezi sa člankom 293. stavkom 2. ZSPC-a, kažnjena novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 kuna te joj je izrečena i zaštitna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom »B« kategorije u trajanju od dva (2) mjeseca.

Protiv obaveznog prekršajnog naloga podnositeljica je u zakonskom roku podnijela prigovor.

3.1. Odlučujući o prigovoru podnositeljice Prekršajni sud u Splitu, Stalna služba u Kaštel Sućurcu je u točki II. izreke osporene presude, obavezni prekršajni nalog stavio izvan snage, a u svojoj presudi istaknuo:

»Sud nalazi, kako se većim dijelom sadržaj Prigovora okrivljenice i pisane obrane sadržajno međusobno poklapaju, te u kojima okrivljenica ne negira prekršajno djelo za koje se tereti i izražava žaljenje zbog istog, te da je uzorna građanka s visokom stručnom spremom, da nikada nije kažnjavana niti bila u sukobu sa zakonom, te da se protiv nje ne vodi nikakav postupak. Međutim, u svojem Prigovoru i u svojoj pisanoj obrani, dok okrivljenica navodi kako u tijeku kritičnog događaja semafori nisu bili u funkciji na kritičnom mjestu, te da je nju nastala situacija jednostavno 'zbunila' i da nije primijetila prometni znak koji označava cestu s prednošću prolaska, niti vozilo koje je nailazilo, odnosno, vozilo sudionika prometne nesreće, jer da se radi o nepreglednom raskrižju, ovaj Sud je takve navode ocijenio usmjerenim od strane okrivljenice na umanjene njezine prekršajne odgovornosti.

Naime, Sud nalazi kako kritično mjesto je Sudu poznato kao kritično mjesto pa i iskustveno, te da stanje i oprema kolnika, odnosno, ceste te oblika raskrižja i njegovu preglednost, ovaj Sud poznaje, te da se u odnosu na navode okrivljenice o preglednosti raskrižja i postavljenim prometnim znakovima, a što se odnosi i na vertikalnu i na horizontalnu signalizaciju, radi o općepoznatim činjenicama, koje kao takve ne treba ni posebno dokazivati, pa je Sud odlučio ne pozivati policijske službenike koji su izradili službenu dokumentaciju, da bi se izjašnjavali o kvaliteti iste.

(...)

Sud je utvrdio bitnim činjenicu, a pregledom Prigovora i pisane obrane okrivljenice, kako okrivljeničini navodi da se kritične zgrade 'jednostavno zbunila', pa da nije primijetila prometni znak koji označava cestu s prednošću prolaska, niti da je primijetila vozilo sudionika prometne nesreće u kojem vozilu je sudionik upravljao tim vozilom, a kolnikom ceste koja je prometnim znakom označena kao cesta s prednošću prolaska, i kojom zgodom dotična prijavljena okrivljenica nije postupila po prometnom znaku i pravilu, te propustila vozilo s vozačem, a sudionikom prometne nesreće, u njihovom kretanju nego je poduzela daljnju radnju pokretanja svojeg vozila, ovaj Sud nalazi kako prijavljena okrivljenica se nije uvjerila da navedenu radnju može obaviti na siguran način u prometu na kolniku, a da ne ugrožava sigurnost sudionika u prometu i imovini.

(...)

Temeljem tako provedenog postupka, ovaj Sud je utvrdio kako je okrivljenica svojim ponašanjem u potpunosti ostvarila bića prekršajnog djela za koje se tereti, a na način kao je opisano i pravno označeno u izreci ove Presude, te kako je okrivljenica počinila prekršajno djelo postupajući suprotno čl. 57. st. 4. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, a kažnjivo po čl. 57. st. 7. u vezi čl. 293. st. 2. istog Zakona, pa je okrivljenicu trebalo oglasiti krivom.

(...)

Zakonodavac je za predmetno prekršajno djelo propisao novčanu kaznu u iznosu od 3.000,00 kuna, a kada je prekršajem izazvana prometna nesreća u kojoj ima ozlijeđenih osoba, kaznit će se počinitelj prekršaja novčanom kaznom propisanom za taj prekršaj uvećanom za iznos od 2.000,00 kuna, pa je Sud okrivljenici izrekao novčanu kaznu u iznosu 5.000,00 kuna.

Stoga izrečenu novčanu kaznu Sud okrivljenici ne treba posebno obrazlagati.

(...)